

[Aase Olesen]

ristisk, synes jeg, for hele den sociale sektor for øjeblikket, er, at man har et gåpåmod i retning af at forsøge nye veje og i øvrigt at diskutere, hvordan man kan gøre tingene bedre. Jeg synes, det er meget vigtigt, at man ikke stivner i en eller anden form for faglig skyttegravskrig.

Jeg tror også, vi er nødt til at sige, at alt det nye godt kan skræmme en hel del af de ældre, som i dag befinder sig på plejehjem. Skævinge har allerede været nævnt. Vi hørte om en enkelt plejehjemsbeboer, som sædvanlig ikke skulle nyde noget af at have sin pension udbetalt. Når han nu endelig var kommet på plejehjem, ville han da også have alt tygget og klåret for sig, og så ville han gerne i øvrigt beholde sine lomme penge.

Vi er nok nødt til at erkende, at en ændring af den karakter, der skal til her, er noget, der tager tid, tid og atter tid, men en fremtidig politik handler måske også i højere grad om os selv og vore egne forhold, når vi bliver gamle, end om dem, der i dag har passeret de 70 eller de 80.

Det stigende antal ældre betyder, at vi får et meget større antal raske, bedre uddannede ældre; ofte vil de have en relativ god pension og mange udfoldelsesmuligheder, og det rejser nok en række andre spørgsmål, som ikke er behandlet her i redegørelsen, men som ikke skal være unævnt, selv om jeg ikke skal gå i dybden med dem. Jeg tror, der bliver behov for i de kommende år at sætte meget mere på uddannelse af ældre på alle niveauer og hermed også uddannelse af folk, som skal tage sig af uddannelsen. Det er ikke det samme at være uddannet til at undervise børn og unge som at undervise eller uddanne og deltage i studiekredse o.s.v. med ældre mennesker.

Vi skal gøre en vældig indsats med hensyn til forebyggelse – en masse aldersbetingede sygdomme kan forebygges – og så tror jeg ikke, vi kommer uden om at sætte en hel del på forskning i aldersbetingede sygdomme og deres behandling i de kommende år.

Med de mange forslag, som nu er på bedding og på vej til Folketingets bord, mener jeg, at vi får lagt de ydre rammer for en ny ældrepolitik – et ord, jeg i øvrigt ikke bryder mig så meget om, men vi har nok ikke noget bedre – men der sker ikke nogen reelle ændringer i behandlingen af ældre mennesker og vores forhold til ældre mennesker, før alle

– og det vil sige myndigheder, politikere, behandlere og pårørende – ændrer indstilling og holder op med at tænke i kategorier og i aldersklasser og i stedet begynder at respektere hvert enkelt menneske som et selvstændigt individ med egen værdi, hvor vi betragter hver enkelt som en værdifuld borger i samfundet uanset alder.

Birgith Mogensen (CD):

Tak for socialministerens ældrepolitiske redegørelse, der i store træk kommer hele vejen rundt.

Først i 1980'erne udarbejdede Ældrekommissionen et digert værk, som bl.a. viser, hvor skoen trykker. Nogle af oversigtens elementer er i praksis gennemført, men der er langt til vejs ende. Ældrepolitik er mange forskelligeartede problemløsningsmodeller. Bl.a. derfor er udredelsen kompliceret. Jeg vil i det følgende holde mig til to, tre væsentlige eksempler, hvori jeg selv har spillet en aktiv rolle.

Det af Ældrekommissionen påpegede element, der hedder varmhjælp til pensionister, er blevet forbedret. Men desværre følger ikke alle kommuner de vejledende retningslinjer, som Socialministeriet har afstukket; nogle kommuner har alt for strenge regler for opnåelse af varmhjælp. Jeg har talt med socialministeren om denne urimelighed, som går langt ud over danske pensionisters pengepung. Det er mit indtryk, at regeringen vil tale alvorligt med Kommunernes Landsforening desangående. Den nævnte negative forskelsbehandling må ophøre.

Desværre er det også en kendsgerning, at mange trængende pensionister ikke hidtil har fået deres berettigede varmhjælpstilskud, fordi langt de fleste af landets kommuner bestemt ikke er dygtige nok til at informere borgerne om deres berettigede sociale tilskud. I det hele taget er de fleste kommuner ikke særlig villige til at oplyse borgerne om, hvad der er gældende regler osv. i netop deres kommune. Sagt rent ud: hovedparten af danske kommuner har et virkelig dårligt borgeroplysnings- og informationssystem.

Som taler og deltager i et nordjysk pensionistmøde for knap et år siden blev jeg klar over, at ca. halvdelen af mødets økonomisk trængte pensionister ikke havde ansøgt om varmetilskud. I ugerne efter fik jeg optaget